

ИМУЩЕСТВЕНИ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ СЪПРУЗИТЕ. БРАЧЕН ДОГОВОР.

Съгласно българското законодателство, съпрузите могат да избират режима на имуществени отношения между тях. Съгласно чл. 13 от Семейния кодекс „Съпрузите имат равни права и задължения в брака”.

През 2009 година, с въвеждането на новия Семейен кодекс в България, беше създадена възможността съпрузите да регулират имуществените си взаимоотношения чрез подписването на брачен договор.

Как могат да бъдат уредени имуществените отношения между съпрузите?

Имуществените отношения между съпрузите могат да бъдат уредени по три начина:

Вариант 1:

Законов режим на имуществена общност. Това е особен вид бездялова съсобственост. Съпружеска имуществена общност включва имущества, които по силата на закона стават съвместно притежание на съпрузите. Вещите и правата върху вещи, придобити от съпрузите през време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи независимо от това, на чие име са придобити. Съвместният принос е един от основните критерии за разграничение на личното имущество от това на общност. Този съвместен принос може да се изразява във влягането на средства и труд, в грижи за децата и работа в домакинството. Съвместният принос се предполага до доказване на противното. За да не бъде един обект в съпружеска имуществена общност трябва да бъде доказана пълната липса на принос от другия съпруг. Презумцията за равен принос в съпружеската общност може да се оборва по съдебен ред.

Вариант 2:

Законов режим на разделност. При законовия режим на разделност правата, които всеки от съпрузите е придобил, са лична собственост и той може да се разпорежда свободно с тях, с изключение на случаите на разпореждане със семейното жилище, когато е необходимо съгласието и на другия съпруг, ако се касае за единствено жилище на съпрузите. Избор на режим на разделност може да се осъществи, както преди, така и по време на брака чрез подаване на декларация, която трябва да бъде с нотариална заверка на подписите, в Централния електронен регистър на имуществените отношения между съпрузите към Агенция по вписванията. В случай, че този избор бъде направен по време на брака, то съпружеската имуществена общност се прекратява, придобитото преди това от съпрузите имущество се

запазва като СИО, а вече бъдещите придобивки стават индивидуална собственост на всеки от съпрузите. Избраният от съпрузите режим се вписва в акта за граждански брак.

Вариант 3:

Договорен режим. Брачният договор е правен акт, който съпрузите могат да сключат преди или по време на брака си с цел уреждане на имуществените си отношения. Той определя как ще бъдат разпределени имуществото и финансите на съпрузите както по време на брака, така и в случай на развод или друго прекратяване на брачните отношения. Съдържанието на брачния договор може да включва разпоредби относно разделението на имуществото, управлението на общото имущество, договорености за издръжка и други имуществени аспекти. За да бъде валиден, брачният договор трябва да бъде сключен лично от двете страни пред нотариус и подписите на съпрузите да бъдат нотариално заверени. След това договорът се вписва в специален регистър при Агенция по вписванията, което му придава публичност и правна сила. Важно е да се отбележи, че брачният договор не може да съдържа разпоредби, които нарушават законовите изисквания, ограничават личните права на съпрузите или поставят в неравностойно положение някоя от страните.

Брачният договор обхваща регулации изключително в сферата на имуществените взаимоотношения между съпрузите, като включва: Правата на всяка от страните върху техните имущества, придобити преди и по време на брака; Методите за управление и разпоредба с общото и лично имущество, в това число и със семейното жилище; Участието на съпрузите в общите разходи и покриване на задължения; Имуществените последствия в случай на развод; Издръжката на децата, родени от брака; Осигуряването на финансова подкрепа между съпрузите както през периода на брака, така и при неговото прекратяване; Други имуществени споразумения, стига те да не са в противоречие с нормите на Семейния кодекс.

Брачният договор може да бъде изменян или допълнен по всяко време след неговото сключване, при условие че и двамата съпрузи изразят съгласие с измененията. Процедурата за изменение следва същите правни изисквания, както при сключването на първоначалния договор: изменението трябва да бъде извършено писмено и подписите на съпрузите да бъдат нотариално заверени.

След това, измененото споразумение трябва да бъде вписано в същия регистър при Агенция по вписванията, където е регистриран и оригиналният брачен договор, за да придобие правна сила. Това позволява на съпрузите да адаптират условията на своите имуществени отношения в съответствие с

промените в техния живот, финансово състояние или взаимни виждания относно управлението и разпределението на имуществото им. Имуществените взаимоотношения между съпрузите могат да бъдат уредени чрез позоваване на установените от закона режими.

В договора обаче не могат да бъдат включени разпоредби, отнасящи се до неимуществени въпроси, като например регулиране на лични задължения за домакинска или социална дейност, както и предбрачно притежавано имущество на една от страните да премине в съвместна собственост. За въпроси, неуредени в брачния договор, се прилага законовият режим на съпружеска общност.

В заключение, брачният договор предлага ефективен и икономически изгоден начин за регулиране на имуществените отношения както преди сключването на брак, така и за съпрузи, които вече са в брак.

Настоящата публикация има информативен характер и не представлява правен съвет. Съветваме Ви, преди да предприемате правни действия винаги да се консултирате с адвокат.